

**UCHWAŁA NR LXIII/922/12
RADY MIASTA KRAKOWA**

z dnia 19 grudnia 2012 r.

w sprawie skargi na Prezydenta Miasta Krakowa.

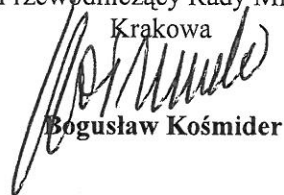
Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pana ██████████ na Prezydenta Miasta Krakowa w sprawie nieprawidłowości związanych z uzyskaniem abonamentu postojowego oraz prowadzenia czynności egzekucyjnych w związku z nieuiszczeniem opłat dodatkowych za parkowanie pojazdów samochodowych w granicach obszaru objętego przez strefę płatnego parkowania bez wniesienia stosownej opłaty.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Krakowa

Bogusław Kośmider

Wniesiona skarga na Prezydenta Miasta Krakowa dotyczy nieprawidłowości związanych z uzyskaniem abonamentu postojowego oraz prowadzenia czynności egzekucyjnych w związku z nieuiszczeniem opłat dodatkowych za parkowanie pojazdów samochodowych w granicach obszaru objętego przez strefę płatnego, bez wniesienia stosownej opłaty.

Skarżący zarzuca, naruszenie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Należy podkreślić, iż przepisów Kodeksu nie stosuje się do nabycia abonamentu postojowego, podobnie jak przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r., Kodeks cywilny z uwagi na administracyjnoprawny charakter wnoszonej opłaty za parkowanie.

Zasady nabywania abonamentów postojowych zostały określone w obowiązującej wówczas uchwale nr XXXII/268/03 Rady Miasta Krakowa z 26 listopada 2003 r. w sprawie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Krakowa, w strefie płatnego parkowania. Zgodnie z unormowaniem zawartym w pkt 3.5 załącznika nr 2 do uchwały, abonament postojowy miesięczny w wysokości 2,50 zł przysługiwał osobom niepełnosprawnym legitymującym się orzeczeniem o zaliczeniu do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, będącym osobami o schorzeniach narządu ruchu - korzystającymi z ułatwień przewidzianych w art. 8 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. Dokonując wykładni przywołanego przepisu należy przyjąć, iż osoba niepełnosprawna ubiegająca się o abonament postojowy powinna legitymować się stosownym orzeczeniem lekarskim. W procedurze kwalifikacji uprawnienia osoby niepełnosprawnej dopuszczono okazanie karty parkingowej zamiast orzeczenia, z uwagi na fakt, iż karta ta wydawana jest w oparciu o art. 8 przedmiotowej ustawy właśnie na podstawie tego orzeczenia.

Żądanie przez pracownika Biura Strefy Parkowania okazania stosownych dokumentów było uzasadnione. Fakt okazywania w latach ubiegłych przedmiotowego dokumentu nie ma znaczenia, ponieważ to dokument, a nie wpis w ewidencji Biura Strefy Parkowania potwierdza uprawnienie do wydania abonamentu (przyjęcia opłaty w określonej stawce. Jak wynika z udzielonych wyjaśnień pracownik Biura Strefy Parkowania nie żądał od Pana [REDAKTOWANE] zaświadczenia, a dokumentu wydanego przez właściwy organ w postępowaniu, który został wydany m.in. właśnie w celu legitymowania się w tego rodzaju przypadkach.

Należy również podnieść, iż spełnienie obowiązku wniesienia opłaty za parkowanie powstaje z chwilą wydania przez zarząd dróg określonego rodzaju abonamentu. Skarżący w sposób nieuzasadniony żądał więc wydania zaświadczenia potwierdzającego jego uprawnienia do parkowania w strefie. Legitymowanie się cechami określonymi w uchwale regulującej funkcjonowanie strefy płatnego parkowania statuuje jedynie możliwość starania się o wydanie ulgowego abonamentu, nie powoduje zaś samo w sobie spełnienia obowiązku wnoszenia opłat za parkowanie poprzez uiszczenie opłaty w obniżonej wysokości, nawet w przypadku gdy należność została przekazana na rzecz podmiotu dokonującego poboru opłat za parkowanie. W przypadku braku w czasie parkowania na miejscu wyznaczonym w strefie płatnego parkowania za szybą samochodu użytkowanego przez Skarżącego abonamentu postojowego, którego niewydanie miało bezpośredni związek z nieprzedłożeniem w placówce ówczesnego operatora strefy stosownych dokumentów, powstał z mocy prawa obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej.

Prawo Skarżącego do uzyskania abonamentu postojowego nie było kwestionowane. Niemniej dla uzyskania abonamentu postojowego i legitymowania się nim konieczne jest złożenie stosownego wniosku w Biurze Strefy Parkowania i okazanie karty parkingowej, o czym wnoszący skargę był wielokrotnie informowany. Samorządowe Kolegium Odwoławcze również potwierdziło, iż obowiązek uiszczenia opłaty jest obowiązkiem powstającym z mocy prawa, a do tej sprawy nie mają zastosowania przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do odmowy wydania abonamentu pełnopłatnego uznaje się, iż jak wynika z wyjaśnień udzielonych przez Prezydenta Miasta Krakowa, przeprowadzone w tej sprawie postępowanie wyjaśniające uniemożliwia ustalenie, czy tego rodzaju fakt miał rzeczywiście miejsce. Powyższa okoliczność została podniesiona przez Skarżącego po raz pierwszy, pomimo korespondencji prowadzonej w niniejszej sprawie. Niemniej w przypadku odmowy wydania abonamentu, Skarżący powinien wносить opłaty za parkowanie, korzystając z parkomatów.

Właściciel pojazdu ma zagwarantowaną możliwość obrony swoich praw, m.in. przez złożenie zarzutu już na etapie prowadzonego postępowania egzekucyjnego, przy czym takie postępowanie wszczyna się dopiero po uprzednim doręczeniu upomnienia (wezwania do zapłaty) z wykazaniem żądanej należności, a następnie tytułu wykonawczego, który jest niezbędny do wszczęcia i prowadzenia egzekucji. Jeżeli właściciel pojazdu kwestionuje istnienie obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej poprzez wniesienie zarzutu w postępowaniu egzekucyjnym, oceny zasadności tego zarzutu dokonuje wierzyciel, a jego ocena podlega kontroli przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze jako organu II instancji, a następnie sądu administracyjnego. Jak ustalono, z niniejszej możliwości Skarżący nie skorzystał.

Odnosząc się do sprawy nakładania mandatów przez strażników miejskich, pomimo wpłacenia przez Skarżącego należności za roczne parkowanie w strefie B w kwocie 30 zł i wyłożenia potwierdzenia dokonania tej opłaty w oparciu o przekazane wyjaśnienia przyjmuje się, iż wpłata została dokonana na rachunek bankowy nr 43 1240 4722 1111 0000 5417 5635, który jest przeznaczony do przyjmowania należności powstałych z tytułu nałożenia opłaty dodatkowej. W związku z tym została zaliczona na poczet tych zobowiązań i tym samym nie można było wydać zaświadczenia, iż dokonał On opłaty za parkowanie w strefie B. Należy zauważyć, że zgodnie z § 2, ust. 7 przedmiotowej uchwały Rady Miasta Krakowa, niewyłożenie m.in. abonamentu postojowego w sposób umożliwiający jego odczytanie z zewnątrz było równoznaczne z niewniesieniem opłaty za parkowanie.

Zarzut niewydania przez Wydział Ewidencji Pojazdów i Kierowców Urzędu Miasta Krakowa zaświadczenia potwierdzającego uprawnienia Skarżącego do parkowania jest niezasadny. Skarżący złożył wniosek, o wydanie zaświadczenia, iż jest właścicielem samochodu osobowego marki Polonez Caro i posiada dowód rejestracyjny o wskazanych numerach, a nie w sprawie potwierdzenia uprawnień do parkowania. W związku z powyższym, pismem z dnia 29 grudnia 2010 r. Skarżący został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez uiszczenie opłaty skarbowej w kwocie 17 zł i dostarczenia potwierdzenia wpłaty do Wydziału Ewidencji Pojazdów i Kierowców. Z uwagi na fakt, iż Skarżący nie przedłożył dowodu wpłaty, pozostawiono sprawę bez rozpoznania. Skarżący może wystąpić o zwrot 17 zł z tytułu uiszczenia opłaty skarbowej do Wydziału Podatków i Opłat UMK lub złożyć nowy wniosek o wydanie zaświadczenia.

Odnosząc się do sprawy egzekucji opłat dodatkowych, do uiszczenia których Skarżący jest zobowiązany, jest ona prowadzona zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa, w tym w szczególności ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu, działając jako jednostka odpowiedzialna za pobór opłat związany jest postanowieniami ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, na mocy której ma obowiązek dochodzić wszelkich należności publicznoprawnych przysługujących Gminie Miejskiej Kraków, w tym opłat dodatkowych. Odstąpienie od realizacji niniejszego zobowiązania możliwe jest jedynie w ściśle określonych przypadkach, które - nie zachodzą w przedmiotowej sprawie.

W tym stanie rzeczy należy uznać, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż skarga na Prezydenta Miasta Krakowa jest zasadna.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 k.p.a. w związku z art. 238 § 1 k.p.a.

Stosownie do art. 239 § 1 k.p.a. Rada Miasta Krakowa informuje, iż : „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.”